Podobenství, obrazy nebo vizualizované příběhy něco důležitého znázorňují. Kromě toho pozoruji, že Pán Ježíš i apoštol Pavel vyprávěli lidem kolem sebe i reálné příhody, čili události, které se opravdu staly, nejen příměry a obrazy.

Apoštol Pavel velmi rád a zaníceně sdílel svůj hluboký prožitek, jak se u Damašku setkal s živým Ježíšem, jehož následovníky až do té chvíle na smrt pronásledoval. Tuhle událost naléhavě vyprávěl i svým odpůrcům, mocipánům a králům (Skutky 22,1−21; 26,12−18). Apoštol Petr i Pavel ve svých promluvách často ukazovali, že Ježíš je živý! (Skutky 2,24.32; 3,15; 4,10; 7,55; 10,40; 13,31−32; 17,3.18.31; 23,6; 24,15.21; 25,19; 26,8) Ano, jejich klíčové poselství ukazovalo na Ježíšovu oběť, ale současně s tím každého ujišťovali, že Ježíš je vzkříšený a aktivní. Ukazovali lidem svůj osobní kontakt s živým Ježíšem, který mluví a účinně vstupuje do životů lidí.

Máme−li podobné prvky použít v kontaktu se svými přáteli, musíme nějaké zkušenosti s Ježíšem sami mít. Může to být i zážitek nad Božím slovem: „Četl jsem si ten kousek a připadalo mi to, jako by Ježíš stál vedle a mluvil ke mně.“ Může to být jedinečná vzpomínka, co mě vedlo, abych pozval Pána Ježíše do života a taky jak jsem to vnímal následně. Někdo z věřících bude rád vyprávět o překvapivě vyslyšené modlitbě. (Jen doufám, že slovu „modlitba“ se vyhne jako nežádoucí „křesťanštině“.) Jiní možná zmíní prvek uzdravení − vlastního nebo někoho blízkého v rodině. Sám mám zkušenosti s Ježíšovou intervencí v oblasti finančního zabezpečení.

„Ale já tak silné ‚svědectví‘ nemám“, řekne mi občas některý věřící kamarád. „Ani jsem s Ježíšem neprožil takové viditelné zkušenosti…“ Hm, popros Pána Ježíše, aby Ti tyhle příběhy ze Tvého vlastního života připomněl, možná už tam některé jsou, a aby Ti otevřel oči pro svoje nové vstupy do Tvého života, které teprve přijdou. Zaměř na ně svoji pozornost! Odhaduji, že jakmile začneš vnímat i různé drobné

věci, staneš se mnohem větším nadšencem pro Ježíše.

Svým nevěřícím Jirkům velmi rád vyprávím tenhle skutečný příběh: *„S kamarádama jsme občas dělávali takové neformální tvořivé čtení Bible, jaké už znáš. A při nějaké příležitosti jsem pronesl svoji oblíbenou větu: ‚Jezdím autem a povídám si s Ježíšem…' Jeden Lumír tam s námi seděl a nic neříkal. Když asi za dva týdny přišel znovu, povídá: ‚Já jsem to zkoušel!' ‚A co jsi zkoušel?' nemohl jsem se upamatovat na náš rozhovor. ‚No, to s tím Ježíšem!' ‚A co s tím Ježíšem?' ‚Jak jsi říkal, že jezdíš autem a povídáš si s Ním…' ‚Aha, a co se stalo?' ‚Musel jsem se ohlédnout, jestli v tom autě někdo nesedí se mnou,' pravil hluboce dotčený Lumír. Když Ježíše oslovil a žádal Ho, ať mu dá prožít svoji blízkost, pocítil zvláštní a silný vnitřní dotek, jako nikdy do té chvíle… Později Ježíše pozval do svého života, a požádal Ho, aby mu odpustil všechno špatné a aby ho vedl…*
Je mi jasné, Jirko, že Ježíš má pro každého trochu jinou cestu, jisté ale je, že je živý a že nám pozorně naslouchá…!"

Sleduješ občas příhody ze životů věřících přátel, které osobně znáš? Já ano, moc rád! A vyprávění druhých pak příležitostně využívám se svými nevěřícími lidmi. Řeknu třeba: *„Jeden můj kamarád – jmenuje se Robert – vyrůstal v podobných podmínkách jako ty. Vyprávěl mi, jak prožil úžasné vnitřní uvolnění, když do svého života pozval Ježíše a přijal Jeho odpuštění. Úplně to změnilo jeho život. Rád vás seznámím!"*

Chválím Tě, Pane Ježíši, že život s Tebou je prostě nádherný. I když zdaleka ne vždycky snadný…